

alligevel har fundet det rigtigſt ved denne eneſte Behandling her at bryde med ſin Overbeviſning og at fremkomme med et Forſlag, ſom er bygget paa det af ham ſaa ſtærkt angrebne Syſtem, da maa der ganſke viſt have været meget vægtige Grunde tilſtede for at kunne formaae ham dertil. Af de Grunde, ſom den høitærede Miniſter i ſaa Henſeende har anført, var, ſaavidt jeg opfattede ham vet, den førſte den, at det efter hans Overbeviſning var den eneſte Maade, hvorpaa han kunde faae Lovforſlaget gjennemført i denne Sæſſion. Jeg troer imidlertid, at den høitærede Miniſter tager Feil heri. Det er min Overbeviſning — ſelv bortſeet fra, at den høitærede Miniſter har abandonneret ſin tidligere Stilling og nu gjort ſig til Bærer af et Syſtem, ſom han ſelv har fordømt ſaa ſtærkt — at den ærede Miniſter ikke vil komme det Maal, ſom han tilſigter, nemlig Lovforſlagets Gjennemførelſe i denne Sæſſion, en eneſte Tomme nærmere ved at gjøre ſig til til Bærer af dette Syſtem og faae det vedtaget her, end han vilde kunne være kommen, derſom han havde ſøgt af Lovforſlaget, ſom det er kommet til os fra Folkethinget, bygget paa det Syſtem, ſom hans oprindelige Forſlag hvilede paa, at faae bortſjernet Beſtemmelſerne om den intercommunale Beſtattung og om den ſtigende Scala — Beſtemmelſer, ſom Syſtemets lunkne Venner i Folkethinget eller maaffee ſnarere dets ſnitte Modſtandere derſteds have været ſaa heldige at faae det opphyntet med. Den høitærede Miniſter har dernæſt ſagt, at det var nødvendigt for ham at faae Lovforſlaget vedtaget i denne Sæſſion for at faae Underbalancen dækket. Men jeg maa dog henſtille til den høitærede Miniſter, om der vilde opſtaa nogenſomhelſt ſinantiſiel Vanſtelighed ved nu at lade Lovforſlaget roligt hvile og derpaa til Eſteraaret igjen fremkomme med det i en mere veloverveiet Skikſe end den, hoort det nu foreligger, til hvilken Tid da ogſaa Anſkuelferne vilde kunne have rodfæstet ſig bedre, end det for Diebliffet ſynes at være Tilfældet. Thi, hvorom Alting er, ſaa vilde jo Spørgsmaalet i ſaa Henſeende kun dreie ſig om en Udfættelſe af et halvt Aar med Indbetalingen af den førſte Trediedeel af Skatten; og ſaa derangere

troer jeg dog ikke, at Danmarks Finanſer endnu ere, at det i mindſte Maade ſkulde kunne genere dem, om 666,666 Rd. komme $\frac{1}{2}$ Aar før eller ſenere ind i Kaſſen, navnlig under Forhold ſom de nuværende, i hvilke de indirecete Afgifter indflyde meget rigeligere end tilforn eller dog i alt Fald rigeligere, end man nogensinde havde gjort ſig Forhaabning om. Jeg kan derfor ikke ſee rettere, end at det ikke kan være diſſe! efter min Overbeviſning meget ſmaa Grunde, der have foranlediget den høitærede Finanſminiſter til nu ved denne eneſte Behandling fuldſtændigt at abandonner ſin tidligere Anſkuelfe, gjøre ſig til Bærer af et Syſtem, ſom han under Lovforſlagets tidligere Behandling har fordømt, og ligesom, om jeg ſaa maa ſige, at ville ſtorme dette igjennem nu, da en overordentlig ſtor Deel af Thingets Medlemmer, træt efter en 8 Maaneders lang Sæſſion, er afreift fra Rigsdagen. Det forekommer mig, at der maa være dybereliggende Grunde, der have kunnet formaae ham til denne overordentlige Beſlutning, og derpaa ſynes ogſaa den høitærede Finanſminiſters Udtalelſe ved denne Sags 3die Behandling i det andet Thing at tyde hen, idet den høitærede Miniſter der har ligesom antydet, at hele Regjeringen gjør det til et Cabinetsſpørgsmaal for ſig at faae dette Lovforſlag vedtaget i indværende Sæſſion. Den høitærede Miniſter udtalte under den nævnte Behandling: „Loven ſkal føres igjennem, ſaaſvemt Regjeringen ſkal faſtholde ſin Stilling.“ Den høitærede Finanſminiſter indrømmer dette med en Hovedbevægelse, men det forekommer mig dog, at denne hans Paafand ikke ſtaaer i fuldſtændig Samklang med den Maade, hvorpaa den høitærede Conſeilspræſident forleden udtalte ſig ligeoverfor den ærede Ordfører i denne Sag under hans Foreſpørgſel om, hvor lang denne Sæſſions Varighed ſkulde være; thi da grupperede den høitærede Conſeilspræſident de Lovforſlag, ſom Regjeringen ſatte Prits paa at faae gjennemførte i denne Sæſſion, meget nøie i 2 Classer, idet han til den ene Claſſe, der omfattede de Lovforſlag, ſom Regjeringen anſaae det for aldeles nødvendigt at faae gjennemførte i denne Sæſſion, kun henførte Lovforſlaget om Armeens Organisation og det dertil